

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Հ. ՄԵՍՐՈՊ ԶԱՆԱՇԵԱՆ. - Նարեկեան հազարամյակը (950-1950) 241

ԳՐԱԿԱՆ

Հ. ԿԻՐԵՂ ՔԻՊԱՐԵԱՆ. - Գրիգոր Նարեկացի բանաստեղծ և Նարեկը 245

ԱՐՄԱՆԻՐԵԱՆ. - Նարեկացիներն 256

Հ. ՎԱՀԱՆ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԵԱՆ. - Երկնային սրճարանը 258

ՎԱՆԱՏՈՒՐ. - Ա՜՜ Տէր 264

ԿՐՕՆԱԿԱՆ

Հ. ՆԵՐՍԵՍ ՏԵՐ-ՆԵՐՍԵՍԵԱՆ. - Ս. Առաքածածնի վերափոխումը 266

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Հ. ՎԱՀԱՆ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԵԱՆ. - Մագաղաթեայ Առաքան մը 271

Հ. ՔԵՐՈՒԷ ԶՐԱՔԵԱՆ. - Ահաբանի երկու նոր ձեռագրեր 277

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԳԱՆԳ

ԽՄԲ. - Առաջնական «Արմենիա»-ի մէկ ըզանցքը Կուսակալայի մէջ 275

ԽՄԲ. - † մահ Փրոֆ. Լեւոն Կիրեղեանի 276

Շնորհաւորական նամակներ և քարտեր Երնշ. Միւրթար Աբրահամ մահուան Բ. զարդարածին առիթով 279

ARTICLE DE FOND

P. Mesrop Djanachian. - Le millénaire de Narègue (950-1950) 241

LITTÉRATURE

P. C. Kibarian. - Le poète Krikor Naréghatzi et son Narègue 245

Arnavirian. - A St Grégoire Naréghatzi (poésie) 256

P. V. Hovhannessian. - Le céleste flûtiste... 258

Vanadour. - Ar Der (poésie) 264

RELIGION

P. Nersès Der Nersessian. - L'Assomption de la Sainte Vierge 266

PHILOLOGIE

P. V. Hovhannessian. - Un Evangile sur parchemin 271

P. Chérubin Tcherakian. - Deux nouveaux manuscrits de l'Evangile 277

ECHO ARMÉNIEN

Réd. - L'activité d'un fils de l'Arménie légendaire à Guastalla 275

Réd. - † La mort du prof. Léon Gurékian 276

Lettres et cartes de félicitation pour la fête du Bicentenaire du Vén. Abbé Mékhitar 279

ԲԱՁՄԱՎԷՊ

ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ - ԳՐԱԿԱՆ - ԳԻՏԱԿԱՆ - ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

1843 - 1950
108-րդ ՏԱՐԻ

ՆՈՅԵՄԲԵՐ-ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ
ԹԻՒ 11-12

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ՆԱՐԵԿԵԱՆ ՀԱՉԱՐԱՄԵԱԿԸ

(950-1950)

ՏԱՐԻ մը բովանդակ Հայ Մամուլը տօնեց Նարեկեան Հազարամյակը: Մտքի և գեղարուեստի սակաւարիւ արտադրութիւններ միայն կ'ուէնենան իսկապէս այս կարգի յաջողութիւն, դարեր վերջը իրենց հմայքովն ապրեցնելու հոգիները և շարժելու հսկայ զանգուածը մոռաւորական աշխարհի: Ասիկա ապացոյց մ'է անոնց ներքին բարմոքեան, որ մագաղաթեայ դարերէն փոխանցուած մեզի՝ կը մնան արդիական, որ իբր գաղափար և իբր գեղարուեստ կ'աշինքնեն, հսկառակ մեր դարուն յարափոփոխ և մեքեական բնոյթին: Որովհետեւ մարդը, աշխարհն ու բնութիւնը, մարմնի և հոգիի փոխադարձ պայքարը, յաշտական և անփոփոխ, կ'արտացոլան անոնց մէջ, միշտ բարձր և միշտ անանցանելի գեղեցկութեամբ: Այդպէս է նաեւ մեր «Նարեկ»ը:

Այն հանձարեղ գրչիւր, որ Վանայ ճովուն ափերուն վրայ, և Ռշտունեաց քանձարախտ անտառներուն վեհոքեան և մոգոքեան մէջ սնունդ առա՛կերտելու իր հոգեկան վերապայտումները, արժանի էր միջազգային տօնակերտելու իր հոգեկան վերապայտումները, արժանի էր միջազգային տօնակերտելու մը, արժանի էր գրական գնահատանքներու համաշխարհային իշխանութեան մը, արժանի էր գրական գնահատանքներու համաշխարհային իշխանութեան մէջ: Սակայն երոպական քննադատութեան անճանօր ըզրարով, և մենք ըստ արժանւոյն յիարուուն ձաշակ մը տուած չըլլալուն այդ